

בא ראה, בפתחלה פתוב ויבן ה' אלהים את הצלע, שאבא ואמא התקינו לה [בעשרים וארבעה קשונים. וזכאה בנימטרא עשרים וארבע]. ואחר כך ויבאה אל האדם. [והכנים אותה בחמשה קולות: (ירמיה כח) קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול בלה קול מצהלות חתנים] להתקשר הפל פאחד ולהתחבר אחד באחד. והוא נותן [לה] מה שצריך.

דבר אחר אלהים הבין דרפה - כשהבת בבית אמא, היא מסתפלת בכל יום בכל מה שבתה צריכה, שפתוב (איוב כח) אלהים הבין דרפה. פיון ששתחברה בבעלה, הוא נותן לה כל מה שצריך ויתקן מעשיה. זהו שפתוב והוא ידע את מקומה [ופסוק זה נקשר בסודות עליונים] [ד"א פסוק זה נאמר על חכמה העליונה ונקשר בסודות עליונים, שחבר בנקדה הראשונה אין מי שיודע בה כלל, אבל אלהים הבין דרפה, זה העולם תבא. והוא זה הממיר מכל הממירים, הנסתר שנקרא ה"א ולא ידוע בשם].

כתוב וייצר ה' אלהים את האדם. פאן נתקן הכל בימין ובשמאל, והרי בארנו שנקלל ביצר הטוב, אבל וייצר ה' אלהים - ביצר טוב ויצר רע.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ג)
השלמה מההשמטות (סימן מ"ג)
ס"א יצר טוב ויצר רע שהוא חדוה ומביא אותה אליו, ולמעלה צד הצפון ממש, שהוא חדוה בלי זחמה שהיצר הרע אחוז בו [כה]. בפתחלה, שפתוב (שיר ב) שמאלו תחת לראשי, ואחר כך וימינו תחבקני, ונתנת בין ימין לשמאל [וישמאל] [להוין], ולכן וייצר ה' אלהים, שם מלא לגבי שני צדדים אלו. את האדם וכו': ע"כ מההשמטות.

רמה? אלא יצר טוב לו לעצמו, יצר הרע לעורר אליו את נקבתו [ס"א ויצר שמאל מתעורר תמיד לנקבה]. סוד

תא חזי, בקדמיתא כתיב ויבן יי אלהים את הצלע. דאבא ואמא אתקינו לה [בארבע ועשרים קשונים. וזכאה בני ארבע ועשרים] ולבתר ויביאה אל האדם [ועאלא ליה בחמש קלין (ירמיה כח) קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול בלה קול מצהלות חתנים] לאתקשרא כלא כחדא ולא תחברא חד בחד. והוא יהיב (ליה) מה דאצטריך.

דבר אחר אלהים הבין דרפה, כד בריתא בבי אמא, היא אסתפלא בכל יומא בכל מה דבעיא בריתה דכתיב, (איוב כח) אלהים הבין דרפה, פיון דחברת לה בבעלה הוא יהיב לה כל מה דבעיא ויתקן עובדהא, הדא הוא דכתיב והוא ידע את מקומה [והיא קרא ברזיו עליון אתקשר] [דף מט ע"א] (ד"א האי קרא על חכמתא עלאה אתמר ואתקשר ברזיו עליון, דהא נקודה נקומא לית מאן דידע בה כלל, אבל אלהים הבין דרפה דא עלמא דאתי, והו"א דא פטירא דכל פטירין סתימא דאקרי הו"א ולא ידוע בשמא).

כתוב וייצר יי אלהים את האדם. הכא אשתכלל בכלא בימינא ובשמאלא, והא אוקימנא דאתכליל ביצר הטוב, אבל וייצר יי אלהים ביצר טוב וביצר רע.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ג)

ס"א יצר טוב ויצר רע דאיהו חדוה ואיתי לה לגביה, ולעילא סטרא דצפון ממש דאיהו חדוה בלא זחמה דיצר הרע אחיד ביה (ג"א כה). בקדמיתא דכתיב שמאלו תחת לראשי ולבתר וימינו תחבקני ואתייהיבת בין ימינא לשמאלא (ג"א ושמאלא) [לא תונא] ועל דא וייצר יי אלהים שם מלא לגבי תרין סטרין אלין. את האדם וכו' (עד כאן מההשמטות)

אמאי, אלא יצר טוב ליה לגרמיה. יצר הרע לאתערא לגבי נוקביה. (ס"א ומסטר שמאלא אתער תדיר לגבי נוקבא), רזא דמלה מפאן אוליפנא